

PANDORA HESIODEA.

ACTUS I.

exhibet

CLANDESTINIUM PROMETHEI FURTUM.

SCENA I.

PROMETHEUS. JUPITER.

PROMETHEUS.

Omnia quaecumq; artifex sapienti arte

Πάρτα ἕκαστα ὁ τεχνίτης πολυμήτιδι τέχνῃ

Solet facere, vult quam optima esse.

Ἐνὸς ἑκάστου, ἰδέσθαι κάλλιστα πέλονται.

Sic et ego existens conditor hominum celebris

ὄντω καὶ γὰρ εἶναι κτίσης ἡρώτων κἀνθρώπων

Adam egregium iis ornamentum.

Ἐξοβήσω παροπίστονον ἀνθρώπῳ φιλοκάλῃῃ.

Sed ubi illud (erit) et unde (desumam)! in firmo coelo

Ἄλλὰ γέ τοι τοῦτο, καὶ πόθεν, ἐν πολυχάλεπῳ ἄλυστῳ

Jonis existit, futurum quod Bonum hominibus longe optimum.

Ἦν γὰρ ἔστι, ἰσχυρὸν δ' ἀγαθὸν ἀνητόδιν ἄριστον

Atque (ignem), celerrime ingressus in coelum stellis conspicuum,

τοῦτο, τάχιδι' ἀναβὰς εἰς οὐρανὸν ἀσερόφωτον.

Surripiam ad hominum usum Fove a consulto.

κλέψω ἀνθρώποισι Διὸς πῦρ ἀπὸ κρυπτοῦ.

JUPITER.

Sine insidiis et furto neq; est coelum.

Ἡὸς γὰρ λόγον καὶ κλεψιότητος οὐκ εἶναι ἄδυνάτω.

Ecce (enim) me decipit Prometheus versutus,

Ἦν γὰρ με ἔξαπατήσῃ Πρωμηθεὺς ἀγκυλομήτης,

Purissimam magni ingressus in ætheris aulam,

Ἄγροτάτην πύλιν ἀναβὰς εἰς ἀδέσποτον ἀνάλιν.

Et multum-utilem ignem surrapiens ad hominum usum.

καὶ πολὺχρηστον πῦρ κλέψας τοῖς ἀνθρώποισι.

Quid faciam (ego) Rex, qui iratus animis sum?

Τί πῦρ ἔγωγε βασιλεύς, ὃ χαλεπὰ πένος ἴσθῃν εἶμι;

Parabo hominibus omnibus miseras tristes:

Μήδοναι ἀνθρώποισι ἀπορίας καὶ δειλά λυγρά.

Omnibus-ingerantem enim decipere virosq; Deorum

Παρηδέοντα γὰρ ἔξαπατᾷ ἀνθρώπων θεῶν τε

Dominum, gravis poena etiam passiones reposit.

κοίτων, ἀγυαλέης πόνου καὶ πῦρ ἀπορίας.

Qua